

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59 definiuje jako właściwy organ do celów tej dyrektywy „władzę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE”.

Austriacki ustawodawca dokonał jednak wyboru odbiegającego od powyższego przepisu.

Zamiast właściwego organu do celów dyrektywy 2004/49 (Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie – federalnego ministra transportu, innowacji i technologii) wyznaczył on jako właściwy organ spółkę Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH w odniesieniu do szeregu zadań, które podlegają dyrektywie 2007/59. Nie jest to zgodne z tą ostatnią dyrektywą.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. 2007, L 315, s. 51).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. 2004, L 164, s. 44).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17: HSBC Holdings plc i in./Komisja, wniesione w dniu 31 października 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, M. Farley i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (pkt 336-354 i sentencji) w zakresie, w jakim uchyla grzywny nałożone w art. 2 decyzji (¹);
- oddalenie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu dotyczącego grzywien, a także jej żądania podniesionego tytułem ewentualnym dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania;

lub ewentualnie:

- przekazanie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu oraz jej żądania, podniesionego tytułem ewentualnym, dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania; do Sądu w celu wydania rozstrzygnięcia; oraz

— obciążenie HSBC całością kosztów niniejszego postępowania oraz dostosowanie postanowienia w sprawie kosztów zawartego w zaskarżonym wyroku tak aby odzwierciedlało wynik niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo stwierdzając w pkt 345-353 wyroku, że Komisja naruszyła wynikający z art. 296 TFUE obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do współczynnika obniżającego w celu ustalenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na HSBC i w konsekwencji stwierdzenia na tej podstawie nieważności art. 2 lit. b) zaskarżonej decyzji.

Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne przy ocenie adekwatności uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do współczynnika obniżającego. W decyzjach nakładających grzywny na przedsiębiorstwa za naruszenie art. 101 TFUE Komisja nie jest zobowiązana do wskazywania danych liczbowych dotyczących metody obliczania grzywien, ani do przedstawienia wszystkich danych liczbowych dotyczących każdego z pośrednich etapów związanych z metodą obliczeniową. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji, ocenione w świetle właściwych kryteriów prawnych, spełnia przesłanki określone w art. 296 TFUE, ponieważ przedstawia rozumowanie Komisji w odniesieniu do: (i) konieczności zastosowania współczynnika obniżającego; (ii) poziomu, na którym współczynnik obniżający został ustalony; (iii) elementów, które Komisja uwzględniła w celu ustalenia poziomu współczynnika obniżającego o; (iv) tego dlaczego Komisja uznała za właściwe uwzględnienie każdego z tych współczynników; oraz (v) wskazania wpływu każdego z tych elementów na ostateczny poziom współczynnika obniżającego go. Ponadto uzasadnienie zaskarżonej decyzji umożliwiło adresatom tej decyzji sprawdzić, czy zasada równego traktowania była przestrzegana.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r. dotycząca postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro) (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8530).